

Medlem for 5te Kreds (Jensen [Aale]) henstillede til den højtærede Landbrugsminister, at man skulde forhøje det Beløb, der kunde laanes, men derimod ikke give noget Tilskud, idet han mente, at Tilskudsformen er uheldig. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at man ikke bør give Tilskud. Hvorvidt vi saa kan ordne det paa anden Maade, er noget, vi kan tale om i Udvalget. Hvad angaar Forslaget om, at vedkommende Bruger skal have hele Byggesummen udbetalt som Laan, er jeg nærmest enig med det ærede 10de Medlem for 5te Kreds (Gregersen), der talte paa Venstres Vegne, idet ogsaa jeg mener, det er heldigt, at man faar de Folk frem, som i deres Ungdom har vist, at de ved, hvad Penge er værd, og har forstaaet at samle nogle Penge sammen. Det skal nok vise sig, at de ogsaa er i Stand til at klare sig. Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds siger ganske vist, at man giver ikke noget gratis efter denne Lov. Ja, jeg ved dog ikke. Gratis tilbyder man selvfølgelig ikke noget, men man tilbyder Jorden til en virkelig billig Pris, idet den sælges til Vurderingsprisen, lige saa vel som man faar Byggelaanet til en meget lav Rente; alle de Husmænd, som ikke er Statshusmænd, maa give en langt højere Rente. Jeg synes, man skal holde paa, at de unge Mænd og Kvinder, som har vist, at de kan samle noget sammen, skal have Brugene, for det skal nok vise sig, at de vil kunne klare sig, naar de i deres Ungdom har vist, at de kan spare de nødvendige Penge sammen. Nu siger det ærede 2det Medlem for 5te Kreds, at der er intet, de kan spare sammen af, for Lønnen er saa lille, og Forbruget er saa stort. Ja, det kan være. Men de unge, som tænker paa at ville ind under denne Lov, og som kender Betingelserne, maa virkelig spare sammen i Tide, naar de vil have Udbytte og Gavn af det, som Loven yder. Jeg kan ikke se, det er heldigt, at man nu stryger den ene Tiendedel som af den højtærede Landbrugsminister her foreslaaet,

De øvrige Paragraffer afviger jo ikke meget fra dem, der findes i den gamle Lov, og med disse Ord skal jeg derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling i et Udvalg.

Jeppesen (Drusebjerg): Da Loven af 4. Oktober 1919 blev gennemført, blev den fra flere Sider — hvad der ogsaa er fremført her i Dag — betegnet som et Forsøg. Der er nu gaaet en Aarrække, Forsøget er blevet prøvet, og jeg tror, jeg tør sige, at det har staaet sin Prøve. Det var heldigt,

hvad man ved den Lejlighed vedtog, at Afgiften skal staa i Forhold til de skiftende Konjunkturer, og jeg føler mig overbevist om, at naar vi til sin Tid staaar overfor at skulle fastslaa, om det Princip, der den Gang blev gennemført, skal føres videre, vil det ske under enstemmig Tilslutning fra Rigsdagen.

Det er jo ikke store Ændringer, det Lovforslag, her foreligger, byder paa. Det væsentligste er Ændringen af § 6, hvorefter Brugene fremtidig fritages for at skulle eje den Tiendedel, som det hidtil har været krævet, de skulde være i Besiddelse af til Bygningernes Opførelse. Den ærede Ordfører for Venstre nævnte, at denne Ændring vilde betyde en øget Risiko for Staten. Jeg ser ikke saaledes paa Sagen. Jeg tror ikke, det vil komme til at spille nogen nævneværdig Rolle for Staten, om Husmændene ejer denne Tiendedel eller ikke. Jeg tror, at for Statens Vedkommende gælder det mere om, at der foretages en rigtig Sigtning af de Ansøgere, som ønsker at komme ind under Lovgivningen, saa det bliver de rigtige Folk, der faar Jorden, Folk, som har Betingelser for at drive et saadant Landbrug. Og dèr har vi jo vore Kommunalraad, Amtskommissionerne og Statens Jordlovsudvalg, som paa forskellig Vis skal sige god for Ansøgerne. Alene deri forekommer der mig at ligge en Sikkerhed for, at man vil faa de rette Brugere frem, de Brugere, som har Betingelser for at drive et Brug, og set fra dette Synspunkt vil det ikke have stor Betydning for Staten, om de ejer denne Tiendedel mere eller mindre. For Brugerne er Spørgsmaalet derimod af meget stor Betydning. Naar de skal anskaffe Besætning, Inventar, Redskaber, og hvad der i øvrigt er Brug for, saa vil det have meget stor Betydning for dem, om de har Raadhed over de Penge, som de efter den tidligere Lov skulde anvende til Bygningernes Opførelse. Jeg tror derfor, at den foreslaaede Ændring er meget heldig. Den vil ikke stille Staten ringere, men den vil komme til at betyde adskilligt for Brugerne.

Med Hensyn til denne Lovgivnings Administration har det jo hidtil været saaledes, at den er blevet foretaget af Statens Jordlovsudvalg; det kan vist siges, at Statens Jordlovsudvalg i stærkere og stærkere Grad har overtaget Administrationen, medens de Faktorer, som tidligere administrerede Jordlovgivningen her i Landet — jeg tænker særlig paa den gamle Husmandslov —, efterhaanden har faaet en tilsvarende formindsket Indflydelse. Jeg tror efter de Erfaringer, som man nu har